

Συντάξεις πείνας και δουλειά μέχρι τον τάφο

Ενα νέο γύρο επίθεσης στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα εκατομμυρίων εργαζομένων, κηρύσσουν το ευρωενωσιακό κεφάλαιο και οι κυβερνήσεις του, με την «Πράσινη Βίβλο» για τα συστήματα συνταξιοδότησης που δημοσιοποίησε χτες (σημ. 7/7) η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Με προμετωπίδα τα ιδεολογήματα της γήρανσης του πληθυσμού, εξαιτίας της αύξησης του προσδόκιμου ζωής στα κράτη - μέλη της ΕΕ, και με τον εκβιασμό της δημοσιονομικής σταθερότητας, η Κομισιόν βάζει στο τραπέζι μια από τις βασικές επιδιώξεις της **Στρατηγικής ΕΕ 2020**, που είναι η αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης και η πλήρης ιδιωτικοποίηση των συστημάτων Κοινωνικής Ασφάλισης, με όχημα τα επαγγελματικά ταμεία.

Σύμφωνα με την «Πράσινη Βίβλο», το συνταξιοδοτικό θα πρέπει να εξετασθεί στη βάση «της παράτασης του εργασιακού βίου, της εσωτερικής αγοράς για τις συντάξεις, των μεταρρυθμίσεων για τη βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων, και της ανάγκης μείωσης των ανέργων». Εμφανής σε όλο το κείμενο είναι η προσπάθεια της Κομισιόν να αξιοποιήσει στο έπακρο την καπιταλιστική κρίση, για να επιβάλλει επιπλέον επώδυνες αλλαγές στα συστήματα της - κατ' ευφημισμόν - Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίες έρχονται να προστεθούν στις ανατροπές που ήδη βρίσκονται σε εξέλιξη στα κράτη - μέλη.

Σε ό,τι αφορά στους βασικούς άξονες, προτείνεται:

- «Εξασφάλιση επαρκών εισοδημάτων στη σύνταξη και διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων». **Η θέση αυτή παραπέμπει ευθέως σε νέες μειώσεις στις (ήδη) συντάξεις πείνας, στη βάση των οποίων οι εργαζόμενοι θα αναγκάζονται ούτως ή άλλως να παραμένουν σε οποιαδήποτε εργασία, προκειμένου να επιβιώσουν, ακόμα και όταν ξεπερνούν τα τυπικά ηλικιακά όρια.**
- «Επίτευξη σωστής χρονικής ισορροπίας μεταξύ της εργασίας και της σύνταξης και διευκόλυνση της παράτασης του εργασιακού βίου». **Δηλαδή, δραματικές αυξήσεις των ορίων συνταξιοδότησης, που υπαγορεύουν δουλειά ως το θάνατο. Επί της ουσίας, το ευρωενωσιακό κεφάλαιο εκτιμάει ότι ο χρόνος παραμονής στην εργασία είναι δυσανάλογος με αυτόν της σύνταξης και πρέπει να επιμηκυνθεί!**
- «Εξάλειψη των εμποδίων για τους ανθρώπους που εργάζονται σε διαφορετικές χώρες της ΕΕ και των εμποδίων της εσωτερικής αγοράς για τα συνταξιοδοτικά προϊόντα». **Στο όνομα της κινητικότητας των εργαζομένων, η ΕΕ προωθεί ένα σύστημα επαγγελματικής - ανταποδοτικής ασφάλισης με ενιαίους όρους σε όλα τα κράτη - μέλη, μέσω του οποίου ο εργαζόμενος θα προσδοκά να πάρει σύνταξη ανάλογη και τις εισφορές και τις αποδόσεις του αποθεματικού του. Και μόνο ο όρος «συνταξιοδοτικά προϊόντα», παραπέμπει σε πλήρως ιδιωτικοποιημένο σύστημα ασφάλισης - συνταξιοδότησης.**
- «Ασφαλέστερες συντάξεις στον απόηχο της πρόσφατης οικονομικής κρίσης, και σήμερα αλλά και σε βάθος χρόνου». **Το ευρωενωσιακό κεφάλαιο κινδυνολογεί για τη βιωσιμότητα του συνταξιοδοτικού συστήματος για να εκβιάσει τις νέες ανατροπές, κρύβοντας το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι είναι οι μόνοι που δε χρωστάνε ούτε δεκάρα στα ταμεία τους και πως δεν έχουν την παραμικρή ευθύνη για τα ελλείμματα και τα χρέη του καπιταλιστικού κράτους.**

Παρουσιάζοντας τις προτάσεις της Επιτροπής για τη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, ο Επίτροπος αρμόδιος για θέματα Απασχόλησης, Κοινωνικών Υποθέσεων και Κοινωνικής Συνοχής, **Λάσλο Αντορ**, υποστήριξε ότι «οι συνταξιούχοι σε σχέση με τους εργαζόμενους αναμένεται να διπλασιαστούν μέχρι το 2060, γεγονός που καθιστά την παρούσα κατάσταση (σ.σ. των ασφαλιστικών ταμείων), μη βιώσιμη». Την παραπάνω διαπίστωση προσπάθησε να την ενισχύσει με το ψευτοδίλημμα ότι «ή θα έχουμε φτωχότερους συνταξιούχους και ψηλότερες εισφορές, ή περισσότερους εργαζόμενους και για περισσότερο καιρό».

Στην ανακοίνωσή της, η Επιτροπή προσπαθεί να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, λέγοντας ότι η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, το ύψος των εισφορών και η φορολογία, δεν υπαγορεύονται από την ΕΕ, αλλά αφορούν επιλογές των κρατών - μελών. Χαρακτηρίζει την παρούσα «Πράσινη Βίβλο», ως μία «πρόταση» για τη βιωσιμότητα των συντάξεων. Ισχυρίζεται ότι η λήψη συγκεκριμένων μέτρων επαφίεται στις κυβερνήσεις των κρατών - μελών, με την ΕΕ να δίνει τη γενική κατεύθυνση. Αυτό που η Κομισιόν προσπαθεί να αποκρύψει από τους λαούς, είναι το γεγονός ότι το σύνολο των «συστάσεων» της προς τα κράτη - μέλη, αποτελούν μέρος της στρατηγικής συμφωνίας που έχουν συνυπογράψει όλες οι κυβερνήσεις και επιτάσσει την απεμπλοκή του κράτους από την Κοινωνική Ασφάλιση, την πλήρη ιδιωτικοποίησή της και βέβαια την αύξηση, μέχρι και απελευθέρωση, των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης. Οι αλλαγές αυτές είναι σύμφυτες με τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις και τα επόμενα χρόνια θα διαμορφώσουν ένα εφιαλτικό τοπίο για την εργατική λαϊκή οικογένεια, η οποία θα έρθει αντιμέτωπη με ακόμα μικρότερες συντάξεις, με ολοκληρωτικά τσακισμένες τις εργασιακές σχέσεις, με την ανεργία να καλπάζει κυρίως στους νέους.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που επιβεβαιώνεται είναι ότι ο γερασμένος καπιταλισμός δεν μπορεί παρά να αξιοποιήσει σαν σκαλοπάτι για ακόμα πιο αντιδραστικά αντιλαϊκά μέτρα την άνοδο του βιοτικού επιπέδου του λαού και την αύξηση του προσδόκιμου ζωής.

Κι αυτό την ώρα που θα έπρεπε να αποτελούν την αναγκαία βάση για τη μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, την απρόσκοπτη είσοδο των νέων στην παραγωγή, την αύξηση των συντάξεων και των δωρεάν παρεχόμενων υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, με γνώμονα τον παραγόμενο πλούτο και την τεχνολογική πρόοδο.

Σύμφωνα με την Κομισιόν, η «διαβούλευση» πάνω στην «Πράσινη Βίβλο» θα διαρκέσει μέχρι το Νοέμβριο του 2010 και μετά θα καθοριστούν τα επόμενα βήματα.

Το παραπάνω κείμενο, αναδημοσιεύεται από το «Ριζοσπάστη» της 8/7/2010. Είναι φανερό ότι οι εξελίξεις αυτές προοιωνίζονται νέα αντιασφαλιστικά μέτρα, πέραν των όσων δραματικών περιλαμβάνονται στο τελευταίο νόμο-έκτρωμα. Αποδεικνύεται, επίσης, ο προσχηματικός χαρακτήρας της επίκλησης του δημοσιονομικού εκτροχιασμού για τη λήψη τέτοιων μέτρων, μιας και είναι ξεκάθαρο ότι πρόκειται για προαποφασισμένα μέτρα που υλοποιούνται σε όλη την ΕΕ, ανεξάρτητα της δημοσιονομικής κατάστασης ή της «βιωσιμότητας» των ασφαλιστικών συστημάτων. Ο λαϊκός ξεσηκωμός για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης με κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο, για την αποδέσμευση της χώρας από την ΕΕ, το ΝΑΤΟ και τις άλλες ιμπεριαλιστικές ενώσεις με το λαό στην εξουσία κι όχι θεατή των κυβερνητικών εναλλαγών ανάμεσα στις ομάδες του πολιτικού προσωπικού της αστικής τάξης, είναι περισσότερο αναγκαίος από ποτέ.